

gjort Noget, synes han at overse, at den ogsaa allerede har gjort Noget, men han synes tillige aldeles at overse, at der hidtil i vor Lovgivning overhovedet mangler Regler, hvor efter den Slags Forhold kunne ordnes. Det erede Medlem vil dog ikke have kunnet overse og heller ikke have kunnet glemme, at jeg allerede for længere Tid siden, saasnart det var mig muligt at faae det udarbejdet, har forelagt i det andet Thing et stort Lovforslag om Ordningen af disse Forhold ikke alene paa det Sted, som han nærmest interesserer sig for, men overhovedet af Digevæsenet i hele Landet. Jeg vil med Hensyn hertil sige, at min Tanke var, naar jeg havde kunnet faae denne Sag fremskyndet saa meget, at der var Ud sigt til at faae Loven ud i denne Session, at jeg da ganske simpelt vilde have fæstet Forslaget om en Pengebevilling til disse Steder til Finantslovens 3die Behandling. Dette lader sig nu imidlertid ikke gjøre, dels fordi Finantsloven nu foreligger til 3die Behandling, og dels fordi en ligefrem Bevilling ikke er mig til nogen Nytte, naar jeg ikke har en Lovbestemmelse om, hvad der for Øvrigt skal gjøres. Da jeg heller ikke tør stole paa, at den større Digelov kan komme ud i denne Session, er jeg betænkt paa under Forudsætning af Hans Majestæt Kongens Samtykke, en af de allerførste Dage at forelægge et Lovforslag, alene angaaende Kolland og Falster, ved hvilket erede Medlemmer altsaa ville have Leilighed til paa ny at udtale sig om, hvad der er nationalt og hvad der ikke er nationalt, hvad der er Statsforetagende og hvad ikke, og det erede Medlem vil da ogsaa faae at vide, hvad Regjeringen tror at kunne yde som Hjælp til disse Digers Opjærelse. Med Hensyn til de øvrige Forslag har jeg forsaavidt kun meget Lidt at sige overfor dem, der ere stillede af det erede Udvalg. Da det maatte vil være det erede Thing bekendt, at jeg ogsaa er engageret i det andet Thing, hvor jeg saa at sige er ene paa Dagsordenen, skal jeg ikke udtale mig om de af mine Ændringsforslag, som det erede Udvalg har tiltraadt, men jeg skal indskrænke mig til at henvise til den Anbefaling til det erede Things Belvilje, som ligger i denne Tiltrædelse. Det første af de Ændringsforslag, som Udvalget har troet ikke at kunne tiltræde, er Forslaget under Nr. 17, som gaar ud paa en Begjæring om 2,673 Rd. til Standsættelse af Mørke Port ved Kronborg. Dette Forslag forelaa allerede ved 2den Behandling til Afgjørelse af Thinget, men man fandt sig ikke foranlediget til at gaa ind paa det. Jeg har fundet, at det var min Pligt at forelægge dette Spørgsmaal igjen til det erede Things Overveelse, og jeg har derfor paa ny ladet Sagen undersøge, hvorefter jeg har tilstillet det erede Udvalg de Erklæringer, der ere fremkomne, og som gaa ud paa, at der er ikke den Fare for, at det hele Parti skal styrte ned; deraf vil følge den flemme Ting, at det efter al

Sandsynlighed bliver meget kostbarere at stille op, selv om det skal være ganske simpelt med Opgivelse af det Monumentale, end naar man nu griber til, saaledes som jeg har foreslaaet. Jeg ser ogsaa en Anbefaling for Forslaget deri, at man med dette Arbejde vil have endt den Hovedreparation, som gjennem flere Aar har været foretaget paa Kronborg. Det er altsaa kun en Pligt, som jeg har følt, at der paa saa paany at henstille til det erede Thing, om det ikke maatte finde det økonomisk vigtigt nu at gaa ind paa denne Udgift af 2,673 Rd. fremfor maatte ad Aare at udsætte sig for en, der er meget større; thi jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at naar det kom til Stykke, vilde dette Thing ikke have, at denne monumentale Del af Kronborg Slot skulde styrte sammen, og hvis det skulde ske, da ikke opføres paa ny. Jeg tror i alt Fald at have gjort min Pligt og fritaget mig for Ansvar, hvis denne Afgifte skulde ske ved paa ny at have draget Sagen frem for det erede Thing til Overveelse og Afgjørelse. — Et Forslag under Nr. 18 angaar, da skal jeg henstille det til det erede Thing. Det er en Selvfølge, at jeg ikke vel kan modsætte mig det; jeg finder ikke nogen Opfordring til fra min Side at modsætte mig, at Thinget giver mig Noget i Hænde til at fremhjelpe denne — hvad skal jeg kalde det — Indutriggen, denne Husflidsag. Det mangler ikke paa, at jeg navnlig i den seneste Tid, har haft forskjellige Opfordringer til at yde Hjælp, men jeg har ikke haft Midler til at kunne gjøre det. At den Tanke, der ligger i det af det erede Medlem for Præstø Amts 3die Valgfreds (Albretsen) stillede Ændringsforslag til dette Forslag, vil blive taget til Følge med Hensyn til Anvendelsen, derom kan det erede Medlem, der har stillet det, være fuldkommen overbevist. Jeg kan altsaa ikke andet end anbefale dette Forslag til det erede Thing, idet jeg for Øvrigt ganske skal henstille til det, om det vil give mig disse Midler eller ikke. Jeg skal sige, at hvis det behager det erede Thing at give mig dem, skal jeg lade det være mig magtpaaliggende at anvende dem saa godt og saa meget i Overensstemmelse med de Udtalelser, der ere komne frem her, som det overhovedet er mig muligt. — Under Nr. 19 er der stillet et Forslag af mig om en Forhjelpe af Kontoen „Fisseriets Fremme“, og dette Forslag er tiltraadt af det erede Udvalg. At der vil blive givet Oplysning om, hvorledes denne Sum er bleven anvendt, tør jeg antage for at være en given Sag. Grunden, hvorfor jeg standser ved dette Forslag, skjøndt det er tiltraadt af Udvalget, er den, at det efter den erede Ordførers Udtalelser staar i en vis Forbindelse med det Forslag, der er stillet af mig til § 25 om en Bevilling af 1000 Rd. til Bestridelse af Udgifterne ved en Fisserikommision. Det er mig forsaavidt meget hørt at have hørt den erede Ordførers Udtalelse om, at det ikke er Fisseriet, man vil